

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

VI. Karolus magnus præcepit quinque Concilia in diversis locis celebrari.
Quæ fuerint in eis Episcoporum partes, quæ Abbatum, ac Comitum.
Canones suos à Principe emendari aut confirmari postulant ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

ventu generali in Gentiliaco villa, synodum habuisse de quaestione Trinitatis & de cultu imaginum, id est, eum discussioni Episcoporum qui in conventu generali aderant commississe quaestionem de rebus spiritualibus. Eadem distinctio adhibenda est verbis Caroli magni ex Capitulari anni DCCCLXXIX. dum jubet ut constitutiones patris sui Pippini observerentur, sive illæ quæ in placitis factæ sunt, sive in synodis, id est, de causis civilibus & ecclesiasticis: *Capitula verò quæ bonæ memoria genitor noster in suis placitis constituit & in synodis, conservari volumus.* Nam licet annalium scriptores & Pippinus vocem *Synodus* usurpaverint pro conventu generali, attamen utriusque distinctio introducta est postquam canonum auctoritas manifestius invaluit. Verùm quia canones de disciplina lati ad republicam spectabant, materia hæc ab Episcopis simul cum laicis tractabatur; nec aliud Episcopis solis permittebatur quàm quaestiones merè spirituales. Sanè Capitulare anni DCCCLXXIX. decretum est ex sententia Episcoporum, Abbatum, & Comitum, cum consensu Regis: *Congregatis in unum synodali Concilio Episcopis, Abbatibus, virisque illustribus * Comitibus, unà cum piissimo Domino nostro, secundam Dei voluntatem pro causis opportunis consenserunt.* Post conditos canones, controversiæ particularium personarum agitabantur; quas Princeps reservabat cognitioni conventus generalis, si fortè Comes Palatinus eas ob aliquam causam noluerat definire.

VI. Docuit nos ergo Hincmarus ordinem observari solitum illa ætate in conventu generali Galliarum ad discutiendas causas canonicas, earumque decisionem ab arbitrio Regis pependisse, qui eam pro libito confirmabat aut retractabat. Idem agendi modus probari etiam potest exemplo valde illustri, quod innititur testimonio omnium Episcoporum Galliarum. Carolus magnus, ætate jam provectæ, cupiens integrè restaurare politiam ecclesiasticam, iussit anno DCCCXIII. ut Episcopi Galliarum conventus ecclesiasticos agerent in quinque locis, id est, apud Arelatensem urbem, Moguntiacensem, Remensem, Turonensem, & Cabilonensem. At Episcopi, gratias agentes Carolo quòd eos congregari iussisset, quosdam canones considerunt postquam causas examinaverant summa cura & diligentia. Concilium enim Moguntinum docet eos viros qui in illa synodo aderant, in tres turmas fuisse divisos; quarum primam constituebant Episcopi quærentes remedia malorum in sacris Scripturis & canonibus; in

alia verò turma confedissee Abbates, regulam sancti Benedicti legentes, atque tractantes diligenter qualiter monachorum vitam in meliorem statum atque augmentum cum Dei gratia perducere potuissent; in tertia demum, Comites, qui in eam curam sedulo incumbabant, ut leges mundanas sive seculares examinarent, & jus cuique suum tribuerent, vulgi iustitias perquirentes, omniumque advenientium causas diligenter examinantes, modis quibus poterant iustitias terminantes. Denique Concilia isthæc, cum intelligerent quæ sint regie auctoritatis partes, canones ecclesiasticos à se editos tradunt Principi, ut eos emendet, si ei ita visum fuerit; si verò eos æquitate niti existimaverit, confirmet. Obsequio autem illo defunguntur verbis conceptis, ad calcem canonum, velut Concilium Arelatense & Turonense; aut in præfatione, velut Moguntinum & Cabilonense. En verba Concilij Arelatensis: *Hæc igitur sub brevitate, quæ emendatione digna perspeximus, quàm brevissimè adnotavimus, & Domino Imperatori præsentanda decrevimus, poscentes ejus clementiam ut si quid hic minus est, ejus prudentia suppleatur; si quid secus quàm se ratio habet, ejus judicio emendetur; si quid rationabiliter taxatum est, ejus adjutorio divina opitulante clementia perficiatur.* Præfatio autem Concilij Moguntini sic habet: *Quatenus ea quæ paucis perstrinximus capitulis à vestra auctoritate firmentur, si tamen vestra pietas ita dignum esse judicaverit; & quicquid in eis emendatione dignum reperitur, vestra magnifica imperialis dignitas jubeat emendare.* Postquam autem canones illorum Conciliorum ad Carolum delati fuere, eos præsentem se examinari iussit in conventu generali Aquisgranensi, ubi eos confirmavit, ut vim legum obtinere possent. Ita enim docent annales Eginhardi. *Constitutionem quæ in singulis (id est, synodis) factæ sunt collatio coram Imperatore in illo conventu habita.*

VII. Qui verò scire voluerit quam cura negotia tractarentur illa ætate, legat canones Concilij Francofordiensis anno DCCCXCIV. celebrati. Constat illud ex Episcopis omnium provinciarum quæ Caroli imperio parebant, ex Gallia nimirum, Germania, & Italia, eique præterea intererant Theophylactus & Stephanus Episcopi, Hadriani primi Papæ Legati. Itaque ei synodo interfuit legatio sedis apostolicæ. Convocatio tamen ejus facta est jussu Principis. Testis erit Eginhardus, cujus ea sunt verba ad annum DCCCXCIV. *Concilium Episcoporum ex omnibus regni provinciis congregavit. Quin & canon primus ejusdem Concilij id apertè profiteretur: Coniungentibus, Deo fa-*

Capitulare anni
2. cap. 11. re-
latum ap. Simonod.
Kilb. 7. Capit.
cap. 11.

* Hoc seminar
dicitur in ver. cod.
M. S. Ecclesie Al-
bani.

Hincmar. c. 33.

Eginhardus ad
an. 813. Concilia
quæque jussu ejus
facta sunt Eccle-
siam corrigendo
per totam Galliam
et Episcopos cele-
brata sunt.